

[Finansministeren.]

begunstigelser, der nu gælder for Auktioner, som kan afholdes uden Fogedens Mellemkomst. Saaledes skal der vedblivende kun betales 1 pCt. for Auktioner, der afholdes af Landbo- og Husmandsforeninger, og paa samme Maade bevares Afgiftsfriheden for Auktioner over indenlandsk Frugt, fersk Fisk og Avlsdyr, som nu kan afholdes uden Fogedens Medvirkning.

Ved § 5 opretholdes med en ringe Ændring det lave Gebyr, der nu gælder for frivillig Auktion over Handelsvarer i større Partier, idet Gebyret herfor sættes til $\frac{1}{4}$ pCt. Man har i Paragraffen ændret noget ved og nærmere præciseret Betingelserne for Anvendelsen af dette lave Gebyr. Efter de nugældende Regler kommer Gebyret til Anvendelse, hvor der sælges Kvantita til en Pris af mindst 40 Kr. Efter Forslaget skal Købesummen være mindst 100 Kr., Varerne skal sælges enten efter Maal eller Vægt, og der skal under eet sælges mindst 10 Genstande af væsentlig samme Beskaffenhed og Værdi.

Forslaget er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, og jeg tillader mig at anbefale det til dette høje Tings velvillige Behandling.

H. P. Jensen: Efter den udførlige Redegørelse, som den højtærede Finansminister nu har givet for det foreliggende Lovforslag, skal jeg, da de foreslaaede Afgiftssatser synes at være rimelige, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Oluf Jensen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne, efter at dette Lovforslag er vedtaget i Folketinget, anbefale det til Vedtagelse her i Tinget. Det er jo en Forenkling, der indføres gennem Lovforslaget, og jeg synes, Satserne er passende. Det glæder mig, at der i Folketinget er sket en Ændring med Hensyn til den saakaldte Katalogafgift, en Afgift, der betales af Kataloger over Auktioner i København, og hvis Udbytte tilfalder „Selskabet for uformuende Embedsmænds Døttres frie Undervisning“. Den frie Undervisning sker nu paa Frk. Zahles Institut. Det blev oprindeligt foreslaaet i Folketinget, at den skulde bortfalde om fem Aar, men det er nu ændret i Folketinget, saa at den først bortfalder om ti Aar; der bliver derved nogen Tid til at forberede sig paa den ændrede Stilling. Det drejer sig om 6 000—7 000 Kr., som Frk. Zahles Institut mister til fri Undervisning af uformuende Embedsmænds Døtre.

Idet jeg saaledes kan tiltræde For-

slaget, vil jeg dog udtale en Beklagelse af, at en Afgift, som hidtil er tilfaldet Kommunerne, nu tilfalder Statskassen, om end det ganske vist ikke drejer sig om noget stort Beløb, $\frac{1}{4}$ pCt. af Løsøreauktionerne. Afgiften er indført ved en Forordning af 1803 og aldrig senere ophævet. Jeg er ikke i Princippet Tilhænger af — og det tror jeg heller ikke, den højtærede Finansminister er —, at man i disse Tider tager Indtægter fra Kommunen og lægger dem over til Staten, men da det ikke drejer sig om meget, skal jeg ikke gøre videre Indvendinger.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Gunnar Fog-Petersen: Mit Parti kan ogsaa anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Det drejer sig om en Indtægt for Statskassen paa 600 000—700 000 Kr., ikke noget overvældende stort Beløb, men i sløje Tider maa man jo tage alting med. I og for sig kunde der nok gøres Indvending mod en saadan Skat ud fra det Princip, at man skal tage Skatterne der, hvor Skatteevnen er, eller der, hvor Pengene er, og saa er det et forkert Sted at tage dem ved Auktioner. For det, der særlig karakteriserer Handel ved Auktioner, er, at der ingen Penge er. Men i Betragtning af, at Lovforslaget nedsætter Afgifterne, som for den overvejende Dels Vedkommende betales af den fattigste Del af Befolkningen, kan ogsaa vi tiltræde Forslaget.

Jeg er en lille Smule betænkelig ved Bestemmelsen i § 10 om, at der for offentlig Licitationer, som foregaar gennem tilstedeværendes Bud, skal betales op til 2 pCt. Hvis det drejer sig om store Beløb, kan det blive ikke saa lidt, og det vil føre til, at saadanne Licitationer ikke kommer til at foregaa paa den Maade, altsaa for Offentligheden, hvad man i og for sig kunde beklage.

Jeg synes ogsaa, § 6 indeholder en Urimelighed. Hvis en Mand køber en Ejendom ved Tvangsauktion, kommer han til at betale Gebyr til Statskassen af det, Ejendommen koster ved Hammerslag, og det er jo efter hele Princippet rimeligt nok, men han skal tillige betale sin Procent af de Restancer af Skatter og Afgifter, som han maa paatage sig at betale, naar han køber Ejendommen, og der er jo i Forvejen løbet Renter paa, som han ogsaa skal betale. Det vil praktisk talt sige, at Ejendommen, hvis Manden regner det rigtigt ud, kommer til at koste saa meget mindre. Naar Talen er om Tvangsauktion, bliver